

tum af indtil 50 pCt. af de Brændsels-effekter, som de fik leveret til Brug i Vinteren 1919—20, og endelig at træffe Bestemmelser om Afviklingen af de i Henhold til de tidligere Brændselslove tagne Beslutninger. Som Situationen nu ligger med Hensyn til Tilførsel af udenlandsk Brændsel, bør der formentlig træffes Dispositioner med Forbruget i Vinteren 1920—21 for Øje. Jeg tillader mig at erindre om, at et Flertal i dette Ting ved Behandlingen af Brændselsloven, som nu udløber den 1. November — Behandlingen fandt Sted i Marts dette Aar —, var enigt om at tidsbegrænse Loven til den nævnte Dato. Vi mente, at man ind i Oktober Maaned i højere Grad, end Tilfældet den Gang kunde være, vilde være klar over, hvorvidt det maatte være nødvendigt at gaa til en Pligthugst i Vinteren 1919—20 med Forbruget i Vinteren 1920—21 for Øje. Endvidere mente vi ikke, at det var fornødent allerede paa det foreliggende Tidspunkt, i Marts, at fastslaa, at Regler som de, der har været gældende i de hidtil bestaaende Brændselslove, skulde have Gyldighed ogsaa for Vinteren 1920—21. Jeg erindrer det høje Ting om, at de i den oprindelige Brændselslov fastsatte Regler med Hensyn til Fremskaffelse af Brændsel var af en særdeles exceptionel Karakter. Rigsdagen vedtog disse Bestemmelser med Udsigt til den Brændselsnød, som maatte blive en Følge af Blokaden, der blev etableret fra tysk Side i Februar 1917. Man gik derfor til at fastsætte Bestemmelser om Pligtarbejde, Pligtkørsel, Pligt til Indkvartering o. s. v., Bestemmelser, hvis ganske ekstraordinære Karakter man fra alle Sider var klar over, som man ogsaa haabede kun i ringe Grad skulde komme til Anvendelse, og som man snarest muligt skulde se at komme bort fra. Det glæder mig, at Brændselsnævnet i den Skrivelse til Indenrigsministeriet, der som Bilag ledsager det foreliggende Lovforslag, ganske har sluttet sig til Rigsdagens Opfattelse af denne Sag og udtrykt det derigennem, at man ganske afstaar fra for den kommende Vinters Arbejde i Skovene at fastholde Bestemmelser af den Karakter, som i den oprindelige Brændselslov blev gennemført. Det Flertal af dette høje Ting, som ved Behandlingen af den nugældende Lov i Marts 1919 stillede Krav om Tidsbegrænsning, glæder sig naturligvis over, at der ved Vedtagelsen af denne Tidsbegrænsning blev opnaaet, at vi ved Arbejdet for Fremskaffelse af det fornødne Kvantum

indenlandsk Brændsel i den kommende Vinter kommer bort fra Bestemmelser af den Karakter, som jeg her har nævnt. Man maa haabe, at det med Hensyn til vort Brændselsforbrug i Vinteren 1920—21 vil gaa saaledes, som Brændselsnævnet i sin Skrivelse udtaler Haab om, at Kulsituationen efterhaanden vil bedre sig saa meget, at den væsentligste Aarsag til de Foranstaltninger, der her er Tale om nemlig en virkelig Brændselsnød, ikke vil være til Stede, naar det Brænde, der vil blive hugget i Vinteren 1919—20, skal komme til Anvendelse, nemlig fra Eftersommeren 1920 og i den følgende Vinter. Man kan selvfølgelig ikke drage nogen som helst Slutning fra den øjeblikkelige, vanskelige Situation med Hensyn til Tilførselen af udenlandsk Brændsel til den Situation, der maatte komme til at foreligge i den kommende Sommer og det kommende Efteraar. Det synes mig derfor ikke, at det i og for sig vejer meget stærkt, naar det i Bemærkningerne til Forslaget siges, at Kulsituationen ikke, som Nævnet har forudsat, har bedret sig, men tværtimod maa anses for forværret, og at Nødvendigheden af det foreliggende Lovforslag derigennem altsaa yderligere maa siges at være præciseret, thi den Forventning om en forbedret Kulsituation, som Talen er om i Brændselsnævnets Skrivelse, er ikke en Forventning, der knytter sig til dette Efteraar, men derimod til det kommende, til Efteraaret 1920.

Men, som sagt, man maa haabe, at Forholdene til den Tid har formet sig saaledes, at man i Vinteren 1920—21 vil kunne klare sig ved Hjælp af udenlandsk Brændsel tilført til saadanne Priser, at den almindelige Befolkning kan overkomme at købe det, uden at der maa bringes Ofre fra Statens Side. Det er jo imidlertid klart, at skal man være forberedt paa alle Eventualiteter, ogsaa de værste, maa man allerede paa nærværende Tidspunkt træffe Dispositioner til Fremskaffelse af det tilstrækkelige Kvantum indenlandsk Brændsel. At en saadan Situation kunde indtræde, havde vi jo ogsaa Øjet aabent for ved Behandlingen af den nugældende Brændselslov i Marts dette Aar. Flertallet i denne Sal udtalte udtrykkelig sin Beredvillighed til at medvirke til Vedtagelse af en Lov, som muliggjorde Arbejdet paa Fremskaffelse af indenlandsk Brændsel efter bestemte Regler ogsaa i den kommende Vinter, og i Overensstemmelse med denne Beredvillighed gaar vi ogsaa til Behandling af det foreliggende Lovforslag